

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Μιχάλης Τσιτσιάνης

Δημήτρης Παπαδημούλης: Ακίνησια

Οκτακόσιες χιλιάδες ευρώ ανά γονέα, ανά παιδί, είναι πολλά λεφτά. Σε μια τετραμελή οικογένεια, μπορεί να μεταβιβαστεί αφορολόγητα περιουσία 3,2 εκατομμυρίων ευρώ, γεγονός που σίγουρα διαιωνίζει την ανισότητα. Ο άκληρος τριαντάρης, που κοιτάει αποσβολωμένος τις αγγελίες με τα ενοίκια, δεν θα μπορέσει ποτέ να ανταγωνιστεί τους κληρονόμους, όσο κι αν καταφέρει να αμειφθεί για την εργασία του.

Η πρόθεση αλλαγής αυτού του αφορολόγητου δεν είναι κάτι απροσδόκητο από ένα αριστερό κόμμα. Αυτό που είπε ο Γιάννης Δραγασάκης –«Δεν είναι δυνατόν σήμερα να φορολογούμε με 5% τα μερίσματα», «Δεν είναι δυνατόν να απαλλάσσουμε από τον φόρο τη μεταβίβαση με γονικές παροχές μεγάλων περιουσιών»– είναι μάλλον αναμενόμενο. Κι ωστόσο, στα εκλογικά συμφραζόμενα, τα νούμερα δύσκολα ακούγονται. Ακούγεται μόνο «φορολόγηση», «ΣΥΡΙΖΑ» και –το ταμπού των ταμπού– «γονικές παροχές». Τη «γονική παροχή» τη θέλει αφορολόγητη ακόμη κι ο γονέας που δεν έχει περιουσία να μεταβιβάσει – αλλά ζει με την προσδοκία ότι θα καταφέρει «να αφήσει κάτι στο παιδί».

Αυτό που πολιτικά όλο τον υπόλοιπο καιρό είναι μπανάλ, στην εκλογική ψυχολογία μπορεί να προκαλέσει ασύμμετρο αποτύπωμα. Το ίδιο και στο προσφυγικό. Ζωντανή απειλή δεν υπάρχει. Δεν είμαστε σε κατάσταση 2020, ούτε στον Εβρο ούτε στη Λέσβο. Κι όμως, μια τροπολογία στην επιτροπή προϋπολογισμού του Ευρωκοινοβουλίου μπορεί να προκαλέσει εκλογική αναζωπύρωση του θέματος. Ιδίως αν τη συσσωρεύσει του προσανάμματος (για τη μείωση της ευρωπαϊκής χρηματοδότησης στην επέκταση του φράχτη στον Εβρο) έχει προκαλέσει ένας ευρωβουλευτής που είχε διαπρέψει στο real estate του προσφυγικού.

Η επιστροφή στο στοιχειώδες ρεπερτόριο.

Αμφότερα τα μέτωπα –φορολόγηση και προσφυγι-

ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΠΕΤΡΟΥΛΑΚΗ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

κό– δείχνουν τι μορφή επιχειρεί να δώσει η Νέα Δημοκρατία στην προεκλογική αντιπαράθεση. Απέναντι στον σκανδαλοθηρικό και καταγγελτικό λόγο του ΣΥΡΙΖΑ, η Ν.Δ. θα (επαν)εγείρει την αιχμή που κατέστησε αρχικά το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης μειοψηφικό: Θα επεκτείνετε τον φράχτη στον Εβρο, ναι ή όχι; Θα επαναφέρετε τους φόρους που καταργήσαμε, ναι ή όχι; Θα αφήνετε την αστυνομία να μπαίνει στα πανεπιστήμια και να καθάρει τις καταλήψεις;

Η γλώσσα μπορεί να ακούγεται πολυφορεμένη. Είναι όμως αποτελεσματική, γιατί σε όλα αυτά τα μέ-

τωπα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει καταφέρει να συνδεθεί με την κοινωνική πλειοψηφία – ακόμη κι όταν, όπως στο αφορολόγητο των παροχών, αυτό που λέει είναι προς το συμφέρον των πολλών.

Η διαφαινόμενη περιτοίχιση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας νεοδημοκρατικής επιδεξιότητας. Είναι μάλλον συνέπεια της συριζαϊκής ακινησίας. Σε πολλά θέματα αξιακής περιωπής –όπως η εκπαίδευση, η άμυνα και το προσφυγικό– το κόμμα λέει τα ίδια που έλεγε και το 2012, ή το 2015. Ο αριστερός συντηρητισμός θα αρχίσει τώρα να ξαναφάινεται. Και να ξανακοστίζει.

ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ Βαγγέλης Δεληπέτρος

Ακραία υποκρισία, μεγάλη τοξικότητα

Ο Μπτιστάκης, τώρα που έχασε την αυτοδυναμία και αρχίζει να αντιλαμβάνεται ότι σύντομα θα χάσει και την πρωτιά, άρχισε να τρέχει. Τρέχοντας για να αποφύγει το μοιραίο της κάλπης που έρχεται λοιπόν, ανέβηκε και στον Εβρο για να (ξανα)πουλήσει φράχτη και ακροδεξιά ρητορεία.

Καθώς όμως ήταν κοντά στο Διδυμότειχο αποφάσισε να περάσει και από το σπίτι της οικογένειας Τοπαλούδη και να συναντήσει τους γονείς της, τους οποίους διαβεβαίωσε, όπως μας ενημέρωσε μέσω facebook, ότι «θα κάνει ό,τι μπορεί για να μην ζήσουν άλλοι γονείς τον δικό τους πόνο» και ότι «αυτό το οφείλουμε σε κάθε κορίτσι που τραυμάτισε και τραυματίζει η έμφυλη βία». Όλα αυτά βέβαια είναι σωστά και θα είχαν σημασία εάν τα πίστευε, εάν δεν τα έλεγε επειδή κάποιος τα έβαλε στο προεκλογικό... ρεπερτόριό του, εάν δεν ήταν τόσο ξένα με όσα μας έδειξε ότι πιστεύει τους προηγούμενους μήνες.

Γιατί δεν πάει πολύς καιρός από τη δίκη των βιαστών και δολοφόνων της Ελένης και τη συγκλονιστική агόρευση της εισαγγελέως Αριστοτελείας Δόγκα που εξέφρασε τη μεγάλη πλειονότητα των συμπολιτών μας. Τότε όμως, κι αυτό δεν γίνεται να το ξεχάσουμε όσο κι αν το θέλει πολύ ο Κυριάκος Μπτιστάκης και οι «φίλοι» του, ο παρατρεχάμενος του πρωθυπουργού, ο υφυπουργός παρά των Πρωθυπουργώ, Άκης Σκέρτσος είχε προσπαθήσει να μειώσει τη σημασία της παρέμβασης της κ. Δόγκα δηλώνοντας «Τα δικαστήρια δεν είναι «λαϊκή απογευματινή». Άλλο η ενσυναίσθηση, αναγκαίο στοιχείο για μια ισορροπημένη δικαστική κρίση, και άλλο η ταύτιση». Και για όποιον δεν κατάλαβε, ο άνθρωπος του Κυριάκου Μπτιστάκη είχε τονίσει τη διαφωνία του με τον «δικαστικό λαϊκισμό» και τις αποφάσεις που χαϊδεύουν την κοινή γνώμη». Τότε λοιπόν, που σχεδόν όλοι πλν των γνωστών ακραίων νεοφιλελεύθερων και ακροδεξιών εξανέ-

στησαν κατά του Σκέρτσου, ο Κυρ. Μπτιστάκης δεν είχε ούτε μια λέξη κριτικής για τον κολαούζο του, δεν θέλησε να υπάρξει έστω μια «διαρροή» που να δείχνει την απάρεσκειά του. Και προφανώς δεν θέλησε να διαφοροποιηθεί στο παραμικρό γιατί δεν υπήρχε πραγματική απάρεσκειά!

Γιατί και τότε, όπως και πριν από τη δίκη των βιαστών δολοφόνων της Ελένης Τοπαλούδη, όπως και μετά από αυτήν, ο Σκέρτσος είναι his master's voice, αυτός που μιλάει όταν ο επικεφαλής της ΝΔ και της Μαξίμου Α.Ε. κωλύεται. Όταν νοιάζεσαι όμως, όσο παριστάνει ότι νοιάζεται ο Μπτιστάκης, σπεύδεις να μαζέψεις τον κάθε Σκέρτσο ιδίως μάλιστα όταν εκτός από ραβδούχος είναι και φίλος σου.

Αλλά ο Κυριάκος Μπτιστάκης δεν έχει την παραμικρή ενσυναίσθηση και δεν νοιάζεται πραγματικά για τα θύματα. Ακόμα και σε τέτοιες στιγμές, ρόλους υποδύεται μήπως και τη σκαπουλάρει.